

Notitie in het kader van de strategie van Stichting Museum Kruysenhuis

Versie 3 definitief.

Door het bestuur van het Museum Kruysenhuis te Oirschot

April 2015

Inhoud:

Inhoud:	2
1. Samenvatting.....	3
2. Inleiding	4
3. Maatschappelijke ontwikkelingen.....	5
4. Bijsturing beleid.....	5
5. Geplande acties voor komende jaren	6
6. Expositie-kalender.....	7
7. Financiële kaders.....	8
8. Strategische conclusies.....	9
Bijlage:	10

1. Samenvatting

Oprichtingsakte Stichting Kraysenhuis 1996

Artikel 2. -----
1. De stichting stelt zich ten doel: -----
a. het stichten, in stand houden en het beheren van een ---
museum in de gemeente Oirschot, in het bijzonder van ---
schilderijen, tekeningen en dergelijke van Jan en -----
Antoon Kraysen en anderen; -----
b. het bevorderen van een museale collectie en van een ----
museumbeluid, met name gericht op werken van Jan en ----
Antoon Kraysen; -----
c. behartiging van algemeen maatschappelijke en ideële ----
belangen binnen de gemeente Oirschot met name op -----
cultureel en maatschappelijk gebied. -----
2. De stichting beoogt niet het maken van winst. -----

Visie Museum Kraysenhuis:

De stichting Kraysenhuis wil ter ondersteuning van de gemeentelijke ambitie: “ het uitstralen als kunstenaarsdorp” in het verlengde van haar eigen doelstellingen, de kunst en cultuur bij de mensen aanbieden, onder andere door het exploiteren van het museum, maar vooral ook door het initiëren van en aansluiten bij acties die de lokale bewoners en de toeristen aanspreken.

Het Museum Kraysenhuis heeft daarvoor de volgende doelen ge(her)formuleerd:

1. Het exploiteren van een museum met aansprekende exposities en andere activiteiten.
2. Het beheren en tonen van het erfgoed van de familie Kraysen in het museum maar ook daarbuiten.
3. Het initiëren van acties voor de diverse doelgroepen:
 - a. Schoolgaande kinderen kennis laten maken met het fenomeen kunst.
 - b. Jongere generaties betrekken bij het fenomeen cultuur en kunst door de kunst naar hen te brengen (kunstuitleen).
 - c. Toeristen door middel van de social media en gerichte marketingacties naar het museum te trekken.
 - d. Het museum ook vaker door de week te openen, omdat dan andere doelgroepen te bereiken zijn.
 - e. Workshops organiseren
 - f. Kunstveilingen organiseren
 - g. Aansprekende exposities organiseren buiten de eigen collectie om

- h. Podium voor lokale & regionale kunstenaars in en/of buiten het museum.
 - i. Speciale manifestaties rondom aansprekende (aan kunst en cultuur gelieerde) personen.
4. Een bijdrage leveren aan het onderscheid van de gemeente Oirschot binnen de regio op kunst & cultureel gebied.

De stichting is echter niet in staat de vanuit haar visie te vertalen hiervoor geformuleerde doelen te realiseren zonder minimaal continuering en liefst nog verhoging van de financiële bijdragen waaronder de subsidie van de gemeente Oirschot.

2. Inleiding

De Stichting Kruysehuis is formeel opgericht in 1996 en in 1997 heeft zij het Museum Kruysehuis aan de Moriaan 9 a geopend. Het museum is “gewijd” aan de familie Kruyzen. In bijlage 1 staat vermeld wie allemaal tot de familie Kruyzen gerekend wordt op grond van hun artistieke kwaliteiten.

Vanaf het begin heeft de Stichting hard gewerkt aan het opbouwen van een collectie, waarin ook veel kunstwerken zitten die Oirschotse taferelen en inwoners uitbeelden. Echter ook heeft de Stichting werken in bezit van andere kunstenaars, soms leerlingen van Jan Kruyzen. En de laatste tijd wordt steeds vaker een schilderij of soms zelfs een complete collectie aangeboden en/of geschonken aan het Museum.

In de loop der jaren hebben er diverse cultuurmaatschappelijke happenings plaatsgevonden in het museum, waarvan de meeste jaarlijks terugkerend:

- Amateurkunst
- Tentoonstelling kunstwerken jongeren Oirschot
- Roefeldag (voor kinderen)
- Passie in Oirschot (in samenwerking met de lokale stichting “Passie in Oirschot”)
- Tevens hebben aansprekende kunstenaars (niet uitputtend opgesomd) geëxposeerd:
 - Herman van Veen
 - Marcel Bastiaans
 - Marlies Vonk
 - Rob Roag
 - Geert Jansen
 - etc.

Daarmee tracht de Stichting een breed lokaal en regionaal publiek te bereiken. De afgelopen jaren hebben de bezoekersaantallen gefluctueerd tussen de 3000 en 5000.

3. Maatschappelijke ontwikkelingen

Naar aanleiding van de ontwikkelingen in de maatschappij heeft het bestuur van de Stichting Kruyzenhuis zich beraden op haar toekomst en in het bijzonder op die van het Museum.

De ontwikkelingen waaraan wordt gerefereerd zijn:

- Kunst en cultuur als “reisdoel” voor toeristen is niet meer “vanzelfsprekend”.
- Het percentage mensen dat kunst apprecieert neemt flink af naarmate de leeftijd daalt. Anderzijds zou daar natuurlijk de uitdaging voor de stichting moeten zitten: die leeftijdsgroepen toch trachten te bereiken.
- Kunstenaars vinden het steeds moeilijker om te exposeren gezien de kosten die dat met zich meebrengt.
- Veel sponsors van het museum moeten het laten afweten vanwege de economisch slechte tijden.
- Kunst verkopen is vanwege de crisis al jaren een probleem met als gevolg dat ook langs die weg geen donaties & sponsorgelden binnenkomen.
- Vroeger kon je alleen kunst kijken in boeken/bladen en musea. Tegenwoordig zijn er via internet en HD televisie ook legio mogelijkheden om kunst te bekijken. Echter dat is een verarming met name voor de jongere generaties!
- Als met name de jongeren bereikbaar zijn op social media, zal de stichting hen daar ook moeten “ontmoeten”. Dus er zal geïnvesteerd moeten worden in communicatie teneinde de PR beter te “richten”.

Dus het hebben van een museum alleen is niet genoeg om de kunst aan de mensen te tonen. Het publiek komt niet (meer) vanzelf en zal dus “gehaald” moeten worden.

4. Bijsturing beleid.

Het meest elementaire kenmerk van het bijgestuurde beleid is wellicht dat de stichting haar werkterrein vergroot van voorheen alleen het fysieke museum naar nu ook de omgeving (lokaal Oirschot maar ook regionaal).

Nog meer aanhaken aan:

- Lokale ontwikkelingen en ontstane behoeftes

- Samenwerkingsverbanden met andere musea en instituten om zo een lokale en regionale cultuurketen te vormen
- Initiatieven van VVV en Groene Woud om kunst als ondersteunend medium aan te bieden in het museum of op andere locaties.
- Behoeftes van scholen en jeugdverenigingen, bv specifieke exposities

Daarvoor zal er een substantiële hoeveelheid extra energie (mensen) en geld nodig zijn. Het museum wordt gerund met een kleine groep vrijwilligers, die flink zal moeten worden uitgebreid. Tevens moet er ook een aantal projecten worden opgestart autonoom en/of met andere organisaties die ook een “bezetting” vanuit de stichting vragen, waarbij vooralsnog op de bestuursleden een beroep zal moeten worden gedaan. Daarvoor is uitbreiding van het bestuur een duidelijke noodzaak. Om meer vrijwilligers en bestuursleden te krijgen zal de stichting cq het museum een aantrekkelijk imago moeten hebben. Dat gaat niet echt lukken als er geen geldelijke gemeentelijke aanmoediging in 2016 en verder gaat komen. Immers, je aansluiten bij een organisatie die onvoldoende financiële basis heeft, vindt niemand leuk.

5. Geplande acties voor komende jaren

De stichting zal met creatieve, nieuwe en aantrekkelijke activiteiten van zich laten horen teneinde een zo breed mogelijk publiek lokaal en regionaal te bereiken en naar zich toe te trekken.

Hieronder volgt een lijst met activiteiten die nu al op de “to-do-lijst” staan:

- a. Schoolgaande kinderen kennis laten maken met het fenomeen kunst. Daarvoor contact opnemen met de scholen in de regio afhankelijk van welke expositie draait.
- b. Jongere generaties betrekken bij het fenomeen cultuur en kunst door de kunst naar hen te brengen (kunstuitleen). Gedacht wordt aan het inschakelen van de stichting Vrienden van het Kruysehuis; die kunnen een actie op touw zetten: wordt Vriend en wij hangen een half jaar een Kruysehuis naar keuze bij U/jou thuis aan de muur.
- c. Toeristen door middel van de social media (eigen website en die van andere organisaties) en gerichte marketingacties naar het museum te trekken.
- d. Het museum ook vaker door de week te openen, omdat dan andere doelgroepen te bereiken zijn. Als er meer vrijwilligers kunnen worden geworven kan dat en er kunnen ook speciale rondleidingen worden gegeven.

- e. Workshops organiseren. Lokale/regionale kunstenaars daarbij betrekken voor diverse doelgroepen en/of naar aanleiding van speciale evenementen.
- f. Uitwisseling van de collectie met andere musea (2015 expositie Antoon Kruysehuis in het Jan Heestershuis te Schijndel en expositie van collectie van Peter van de Braken in het Kruysehuis).
- g. Opening op zaterdag- en zondagmiddag maar vooral ook door de week op aanvraag voor groepen vanaf 6 mensen op afspraak.
- h. Kunstveilingen organiseren van collecties die beschikbaar komen. Mogelijk uit nalatenschappen of uit acties van “Verkoop uw schilderij om eens een ander te kunnen kopen”.
- i. Aansprekende exposities organiseren buiten de eigen collectie om.
- j. Podium voor lokale en regionale kunstenaars in en/of buiten het museum.
- k. Manifestatie in het museum van een bekend persoon, die schildert, maar die ook andere aansprekende dingen doet of heeft gedaan; bijvoorbeeld zoals de expositie van Herman van Veen.

6. Expositie-kalender

Tentoonstellingsagenda		
Naam exposant	Van	tot en met
Peter van de Braken en Henriëtte Pessers	9-5-2015	28-6-2015
Maartje Meerman	4-7-2015	2-8-2015
Vakantie	8-8-2015	30-8-2015
Slager	5-9-2015	29-11-2015
Kruysehuis tentoonstelling	5-12-2015	31-1-2016
Nog in te vullen	6-2-2016	28-2-2016
Amateurkunst	5-3-2016	27-3-2016
Karel Appel	2-4-2016	26-6-2016
Oirschotse Kunstenaars	2-7-2016	28-8-2016
Eugène Peters	3-9-2016	30-10-2016
Kempenland	8-11-2016	30-12-2016

Het museumbestuur heeft de expositiekalender samengesteld. Daarbij valt met name erg op de geplande expositie van Karel Appel, waarover een principe-overeenstemming is bereikt en welke samenvalt met de expositie in Amsterdam ter gelegenheid van zijn 10-jarige sterfdag. In het Krusehuis zullen met name vroege werken van hem worden geëxposeerd, waaronder een aantal uit zijn Oirschotse periode en daar zal in Amsterdam aan gelinkt worden.

7. Financiële kaders

In grote lijnen ziet het financiële plaatje van het museum er als volgt uit:

Uitgaven		Inkomsten	
Huisvesting	€ 20.000	Subsidie gemeente	€ 16.000
Verzekeringen	€ 1.600	Expositie-verhuur	€ 3.000
PR & administratie	€ 2.000	Sponsoring	€ 5.500
Bank	€ 300	Verkopen	€ 1.000
Vrijwilligers	€ 1.100	Entreegelden	€ 2.500
Diversen	€ 3.000		
Totaal	€ 28.000	Totaal	€ 28.000

In het verleden (t/m 2011) was de subsidie vanuit de gemeente € 21.000. Daarna is dat teruggebracht tot € 11.345. Expositie-verhuur (partijen die betalen voor exposities of andere activiteiten) is een post die steeds moeilijker in te vullen is. Voorheen kon worden gerekend op € 5.000, maar de laatste jaren is € 3.000 het hoogst haalbare. Sponsoring en donaties is met de economische malaise ook een moeilijk verhaal en € 5.500 is echt een uitdaging.

De inkomsten uit bezoekers zijn gepland op € 2.500, hetgeen neerkomt op zo'n 900 betalende bezoekers. Bij openingen komen er gemiddeld 200 bezoekers, hetgeen neerkomt op 1.800 niet-betalende bezoekers met daarbij ook nog 200 Vrienden die ook niet betalen. Totaal zijn dat dus 2.900 bezoekers.

Aan de kostenkant zijn de huisvestingskosten een substantieel deel van het plaatje. Daarmee zou ook daar de meest logische besparingsmogelijkheid kunnen liggen. Het museumbestuur staat open voor een andere locatie, echter wil zij niet inboeten aan kwaliteit van expositieruimte (m², licht en ligging).

Het is dus duidelijk dat er drie scenario's zijn om voor de toekomst het huishoudboekje kloppend te maken:

1. Verlaging van de huisvestingskosten met € 5.000 op jaarbasis; dit door een huurverlaging vanuit de verhuurder van de huidige locatie of een andere locatie met een lagere huur, waarbij de subsidie op het niveau van 2015 kan blijven.
2. Een subsidie van de gemeente Oirschot van € 16.000 vanaf 2016 met uitzicht voor zeker de komende 5 jaren.
3. Of een combinatie van beiden, omdat een huurverlaging van de beschreven omvang wellicht irreëel is.

8. Strategische conclusies

Oirschot moet cultuur en kunst uitademen. Een dorp voor kunstenaars enerzijds en daarmee dus aantrekkelijk voor cultuur- en kunstminnaars.

De lokale bevolking moet (nog meer) kunst- en cultuur-minded worden. De cultuur en kunstliefhebbers moeten naar Oirschot getrokken worden en daarmee wordt het toerisme gestimuleerd en dus de lokale economie ondersteund.

Daar levert de Stichting Kruysehuis een substantiële bijdrage aan en is dat de komende jaren ook van plan te blijven doen. Dat gaat (dus) financiële waarde toevoegen voor de gemeenschap van Oirschot.

Commercieel/economisch (toerisme-bevorderend), educatief (scholen en verenigingen) en cultureel zal de activiteit van het Museum van toegevoegde waarde zijn. Het is dan ook wenselijk (en in feite ook logisch) dat de Stichting voor haar activiteiten en investeringen financieel gesteund wordt. Uiteraard niet automatisch op het exploitatietekort maar met een afspraak vooraf. Tevens mag van het bestuur van de Stichting worden verwacht dat zij zelf ook fondsen blijft genereren middels haar acties die de exploitatie verder mogelijk maken.

Echter een solide basis in de vorm van een subsidie is “gewoon” keihard nodig.

Vastgesteld op donderdag 16 april 2015

door het bestuur van Stichting Kruysehuis:

Smits, Han (voorzitter)
Meeuwissen, René (vice-voorzitter)
Franc Ria (secretaris)
Hans van Leuven (penningmeester)
van Genechten, Johan
Jongbloets, Annemiek
Vullings, Joop

Bijlage:

Museum Kruyzenhuis is in de eerste plaats gewijd aan de Brabantse expressionistenfamilie Kruyzen, te weten vader Jan, zijn zoon Antoon en zijn dochter Maria.

Van hen is **Jan Kruyzen** in Noord-Brabant de bekendste. Jan Kruyzen was, zeker in de twintiger en dertiger jaren van de vorige eeuw, een toonaangevende exponent van de Brabantse schilderkunst.

Jan Kruyzen (1874-1938)

Jan Kruyzen was een typisch heerschap. Gekleed met een grote zwierige hoed, wambuis, kuitbroek en schoenen met gespen en een wijde cape, behoorde Jan Kruyzen met zijn markante kop, met snor en puntbaardje, gedurende vele jaren bij het dorpsbeeld van Oirschot.

Jan Kruyzen werd geboren in het Brabantse Liempde, vlakbij Boxtel waar hij in 1897 voor de eerste keer trouwde en wel met Barbara van Dijk die hem zestien kinderen zou schenken, waarvan er overigens veel vroegtijdig stierven. Belangrijk in zijn leven waren verder Heeze, waar hij jaren deel uitmaakte van de schildergroep “de Kempen” en Weert. In Valkenburg ontmoette hij de mecenas Henri Wijsbek, met wie hij ook bevriend raakte.

Later zwierf hij ondermeer door Duitsland, waar hij in Silezië de officiersweduwe Maria Menzel leerde kennen met wie hij in 1924 in Oirschot trouwde.

Jan Kruyzen overleed als inwoner van Oirschot in 1938 in het St. Josephziekenhuis in Eindhoven op 64-jarige leeftijd.

Jan Kruyzen als schilder

Jan Kruyzen begon al vroeg met schilderen. Hij was een pure autodidact. Aanvankelijk schilderde hij van alles wat hem voor de ogen kwam: landschappen, portretten, boerderijen, stillevens en heel veel religieuze onderwerpen. In zijn vroege periode lijkt Jan Kruyzen verwant aan de impressionisten, die toen hoogtij vierden, maar later werd zijn stijl wat expressionistischer. Zijn kleuren werden feller en zijn onderwerpkeuze gewaagder en eigenzinniger. In zijn religieuze onderwerpen, die hij zijn leven lang ook bleef schilderen, zijn onmiskenbaar invloeden aanwezig van symbolisten van na de Eerste Wereldoorlog als Jan Toorop. Zijn levensfilosofie legde hij neer in “Het Boek” een werk dat hij zelf uitgaf en waarin hij getuigenis aflegt van zijn diep geloof. Veel van zijn schilderwerken zijn als illustratie in het boek opgenomen en eng met de tekst van het boek verbonden.

Als autodidact heeft Jan Kruyzen nooit veel erkenning gekregen van kunstcritici. Individuele kenners, zoals zijn vriend Henri Wijsbek, en andere kunstenaars wisten hem echter te waarderen en zochten hem vaak op in zijn Oirschotse atelier. Veel invloed heeft hij uiteraard gehad op zijn zoon Antoon Kruyzen, een schilder die, ook international, veel bredere erkenning heeft genoten. Overigens zijn in de latere perioden van Jan Kruyzen de invloeden van zijn illustere zoon Antoon ook duidelijk aanwijsbaar. Zeker is, dat Jan Kruyzen vooral op de Brabantse schilderkunst tussen de twee wereldoorlogen veel invloed heeft gehad. Honderden van zijn werken

bevinden zich ook nu nog in Brabant en zijn her en der in musea te bewonderen. Maar veel werk is ook nog in particulier bezit. Museum Kruyzenhuis in Oirschot is een van de plekken waar zijn mooie voorbeelden van Brabantse schilderkunst in ruime mate zijn te bewonderen.

Antoon Kruyzen wordt in 1898 in Boxtel geboren als oudste kind van de schilder Jan Kruyzen en Barbara van Dijk. De jonge Antoon is een geboren schilderstalent en krijgt de eerste lessen van zijn vader. Op zijn twaalfde heeft hij al zijn eerste expositie. Formeel geschoold wordt hij aan de academie voor de Beeldende Kunsten in Rotterdam met een vervolgoopleiding in Geneve. Daar maakt hij ook naam via de “Grand Salon d’Art” in 1922. Daarna volgen al snel successen in Parijs (meermalen), Dreux, Wassenaar, Reims, Oslo en Chartres, de stad waar hij later zou gaan wonen.

In 1920 trouwde Antoon Kruyzen in Rotterdam met Willy van Berkel. Het paar trekt al snel naar Frankrijk, waar Antoon dan al grote bekendheid geniet. In 1933 strandt hun huwelijk na het overlijden van hun eerste kind, Pimy. Willy vertrekt naar Nederland, met medeneming van hun tweede kind, Bernard. Snel daarna, in 1934, leerde hij in Frankrijk Lucienne (Louck) Donné kennen, met wie hij al in 1935 trouwde. In 1936 trekt het echtpaar Kruyzen naar Nederland terug vanwege de oorlogsdreiging in Frankrijk. Ze wonen op allerlei plaatsen in Nederland, waaronder Oirschot. Vanaf 1947 woont het echtpaar weer in Frankrijk eerst in Villemeux, daarna in Charpont en vanaf 1955 tot de dood van Antoon op 4 april 1977 in Chartres, waar hij meermalen exposeert en grote erkenning geniet.

Antoon Kruyzen heeft zijn hele werkzame leven als schilder veel erkenning ondervonden. Beroemde musea, zoals het Jeux de Paumes in Parijs, kochten zijn werk. Ook het museum in Chartres bezit veel werk van hem. Antoon Kruyzen was een impulsief en temperamentvol persoon en dat is in zijn schilderijen terug te vinden. Hij schilderde direct en snel, gebruikte veel kleuren en geeft daarmee soms de indruk van niet afgewerkt. Dat is een bedoeld effect, want hij kon heel precies zijn. Zijn manier van schilderen wordt in Frankrijk wel aangemerkt als “peinture barbare”. De directe schilderwijze van Antoon Kruyzen richtte zich vaak op de trieste en bespottelijke zelfkanten van het leven en de maatschappij. Zigeuners, zwervers, clowns en dronkaards passeren de revue. Ook onderwerpen als begrafenissen en woonwagenvolk trokken zijn aandacht.

De invloeden van Antoon Kruyzen

Zeker in de beginperiode heeft Antoon Kruyzen veel invloed ondervonden van zijn vader Jan Kruyzen. Later maakte hij zich daarvan los, ontwikkelde een eigen stijl, die duidelijk ondermeer zijn vader weer beïnvloedde. Als kind van zijn tijd kon hij zelf weer niet ontkomen aan invloeden van grootheden als Chagall en Picasso. Maar altijd zou Antoon Kruyzen zijn eigen weg volgen. Zijn rijke kleurgebruik, rake toetsing en brede onderwerpkeuze hebben op hun beurt, zeker in het Brabantse, hun invloed niet gemist. Veel van zijn werk is ook nog in Brabant terug te vinden, zowel in musea, waaronder het Museum Kruyzenhuis in Oirschot, als in particulier bezit. Ook in Chartres, zijn laatste woonplaats, is nog veel van zijn werk geconcentreerd

Maria Krusens, oudste dochter van schilder Jan Krusens, werd in 1899 in Boxtel geboren. Als kind kwam ze al met de schilderkunst in aanraking en keek ze mee, samen met broer Antoon, over de schouder van haar vader. Zij is de minst bekende van de drie Brabantse Krusens, waarschijnlijk ook omdat ze dat zelf zo wilde. Hoewel ze al vroeg blijk van schilder- en tekentalent gaf, koos zij toch niet voor dat beroep. Dat was in het Brabant van haar jeugd voor een vrouw ook hoogst ongebruikelijk. Bovendien heeft ze via de armoede in het eigen gezin ook de mindere kanten van het schilderbestaan aan den lijve ondervonden. Zij ging in de verpleging en deze weg voerde haar naar het kerkdorp Handel bij Gemert, waar zij het grootste deel van haar leven werkte en in eenzaamheid een klein houten huisje bewoonde. Ze is nooit getrouwd. Pas eind jaren veertig begon ze met schilderen, maar doordat ze daar tot op zeer hoge leeftijd mee doorging, heeft zij toch nog een omvangrijk oeuvre achtergelaten. Maria Krusens heeft altijd zeer teruggetrokken en armoedig geleefd. Pas toen ze AOW kreeg, kon zij zich iets meer veroorloven. Vanaf 1983 woonde zij in verpleegtehuis de Watersteeg in Veghel, waar zij op 12 mei 1988 is overleden.

Evenals haar vader Jan Krusens, was Maria Krusens autodidact. Vooral in haar vroege werk zijn de invloeden van vader Jan en broer Antoon nog duidelijk aanwezig. Gaandeweg ontwikkelde zij echter haar eigen stijl en gevoel voor kleuren. Expressionisme is het beste kernwoord voor haar werk. Dat sluit ook aan bij de ietwat onstuimige aard die alle Krusens in hun werk hebben neergelegd. Omdat Maria Krusens arm was, gebruikte ze elk materiaal, waar ze de hand op kon leggen om op te schilderen: jute, hout, karton, papier, board en soms zelfs regulier schildersdoek. Alles wat Maria Krusens in het leven boeide of trof, heeft zij in haar schilderijen verwerkt. Begrafenis, geboorte, dood, levensvreugde en verdriet. Maar ook bloemen, boerderijen en portretten schilderde zij bij tientallen. Wat bij het werk van Maria Krusens opvalt, is dat het haar niet om de compositie van de onderwerpen gaat, maar om de kleurcompositie van het totaal.

Autodidact als zij was, onderging Maria Krusens vooral in haar beginperiode veel invloed van vader Jan en broer Antoon die, toen zij eind veertiger jaren van de vorige eeuw begon te schilderen, immers al een hele beroemdheid was. Maar haar talent nam spoedig een eigen richting. Wel bleef zij het gevoel voor uitbundig kleurgebruik houden dat alle Krusens kenmerkt. Maria Krusens heeft heel haar leven een tamelijk teruggetrokken bestaan geleid. Ze was ook wars van officiële gelegenheden en vond dat maar grote flauwe kul. Toch heeft zij in haar omgeving veel waardering ondervonden ondermeer via exposities in Deurne, Helmond en Aarle-Rixtel. Veel van haar werk is in particulier bezit, vooral in de regio rond Gemert, Handel en Veghel

Ook de zoon van Antoon, Bernhard heeft zich cultureel niet onbetuigd gelaten. **Bernhard Krusens** was internationaal bekend als zanger van liederen, oratoria en opera's, gespecialiseerd in het hedendaagse Franse repertoire. Hij wordt getypeerd als een nauwgezet zanger met een volle, maar toch lichte, lyrische stem. Hij was bij de muzikliefhebbers in Nederland en in Frankrijk alom bekend.

Zijn zoon **André Kruysen** (1967, woont en werkt in Den Haag) studeerde aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag en aan de Rijksacademie in Amsterdam. Hij werkte als assistent-ontwerper mee aan verschillende projecten van het architectenbureau Metropolis III en werd in 1998 onderscheiden met de Charlotte van Pallandt-prijs. Sinds 2000 is hij als docent Fundamentele Vormstudie verbonden aan de Academie van Bouwkunst in Amsterdam.

De Ouborg Prijs 2011 is toegekend aan André Kruysen. De jury was van mening dat het werk van deze gepassioneerde Haagse kunstenaar van een constante en hoge kwaliteit is; dat zijn manier van werken authentiek is; en dat hij een inmiddels consistent oeuvre heeft opgebouwd. Kruysen zoekt voortdurend naar verdieping van zijn werk.

Hij is zeer actief in de Haagse kunstwereld, niet alleen als exposant, maar ook als steun en toeverlaat voor collega's, als adviseur of curator. Zijn werk is getoond in diverse internationale musea.